

Φ.—Τότε το Βασίλειο 'πήγινε ρωλόγι,
ὅμως τώρα ἰωγμός, φυλακὴ μέραι,
κι' ἴσως, Περικλίτο μου, μίσα 'στὸ κατῶγι
πῶν καὶ τὸν 'Υγούμενο τῆς Μονῆς Πετράκη.

'Πίσω του Καλόγεροι μὴ τὰ συναζάρη
τρῶνε κι' αἰγοτάραχα, τρῶνε καὶ χαθάρια,
τρῶνε γιὰ τὴν δρεῖξι κι' εἰκοσι λουκάνικα...
βάλλτε μίσα 'γγύρορα καὶ τὰ φαρδομάνικα.

Μὴ τὴν καταδιώξει 'πῆραν πάλι φόρα,
μίσα κι' ὄλ' εἰ πρῶτοντες, μίσα κι' ἡ μαρίδα,
κι' ἴσως, Περικλίτο μου, φυλακίσουν τώρα
καὶ τῆς Κυβερνήσεως τὴν 'Βερμηρίδα.

Π.— 'Ἰσως νὰ τὴν πάθουν κι' ἄλλοι
μὴ τὸν Λαμπρο τὸν Μιχάλη.
Μίσα 'στοῦ Συγγροῦ τοῦς μπάλους τριγυροῦσες μιά φορά,
τώρα μίς 'στῆς φυλακαῖς του τριγυρίζεις, φουκαρά.
'Ὅπωδὸποτε καὶ πάλι οἱ Συγγροὶ σ' ἐπῆγαν σπῆτι
γιὰ νὰ μάθης πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπίρι μὴ τῆ μύτη
δοσι γράφουν ἄρακι μάραι καὶ γιὰ τὸν Μητροπολίτη.

Φ.— Βρέ κακὸ πού 'τῶχεις πάθει!...
ὄν θὰ μείνῃς ὁ μισός...
τί μαντάτο θὰ τὸ μάθῃ
κι' ὁ μεγάλος «Παρνασσός;»

Σὺ μὴν ἄρα νὰ τοῦ λείψῃς
μια σάχλα θὰ γενῆ,
καὶ κατῆρακα καὶ θλίψῃς
θὰ δεσπόζῃ σκοτεινὴ.

Σὶ κυττάζω καὶ σιγῶ
καὶ στουπίρι τὸ μαλὸ μου,
μὰ θυμήσου πῶς κι' ἰγῶ
'τραβήξα τὸν ὀραβολὸ μου.

Π.— Πάμε λοιπὸν, καὶ τοῦ λοιποῦ τὸ στόμα σου νὰ κλείσῃς
μήπως κατὰ δianoian κανίνα δυσφημῆσης,
κράξει συγγνώμην, Δέσποτα, καὶ ζήτησε μετανοίαν
μὴ πόνον περισσόν,
κι' ὄν ἕκαστος τὴν σήμερον ἔχει κατὰ δianoian
καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ τώρα, παλαβὴ,
μολῶν ἰδῶ λαβὴ
γιὰ ὄωρεά καὶ οὐ
τρεις φάπαι καὶ μισθ.

Μιά μεγάλη βαρκορόλα
κι' ἔγια λέσσα κι' ἔγια μόλα.

Φεύγει τὸ παιδί τοῦ Στόλου... πάει πάει 'στὸ καλὸ,
ἀλλὰ μὴ παρακαλῶ
μὰς ἀφήσῃ τόσο χρόνο
'στὸ σεκλέτι καὶ 'στὸν πόνο.

Πρὶν τὴν ἀδεία τελειώσῃ νὰ μὰς ἔλθῃ 'στὴν 'Αθήνα...
θὰ λουραῖουν ἕως τότε
κι' εἰ θερμὸι συμπατριῶται,
καὶ ἂν πρῶτα θὰ βαρούμε τὰ βροχὰ καὶ τὰ κλαρίνα.

'Ἐως τότε πέρνει τίλος ἕνα κι' ἄλλο νταβατοῦρι,
ποῦ γενεὴ μίς 'στὴν ψυχὴ μας μιά μεγάλη στενοχώρια,
καὶ τοῦ Κόκκορη τὸ κάκο μὴ τὸν Ναύαρχο Σαχτούρη,
καὶ μονάχα θὰ φωνάζουν τοῦ Ναυσταβμου τὰ κοκόρια.

Μόλις τρεῖς παράσουν μῆνες ἰδῶ πέρα νὰ γυρίσῃ
πρὶν τὸ ὄλογο Ναυτικὸ μας μιά γιὰ πάντα ξεκληρίσῃ.

Νέλληθ ἔιχες παρακάλλια
μὴς 'οἱ κύματ' ἀφροβόλα,
καὶ τὰ τωρινὰ τὰ γάληνα
θὰ παράσουν ὅπως ἄλα.

Δὲν θὰ λήθῃ κάθε κούκος
γιὰ τοὺς χρόνους τῆς εὐλείας,
καὶ ὄν ὄχηρ κι' ὁ Κουτσούκος
Τσαμαδοῦ καταγγελλίας.

Φεύγει τὸ παιδί τοῦ Στόλου... 'στὸ καλὸ καὶ τώρα σῦρε,
ἔιχες καὶ τοὺς κουμπάρους, ποῦ τὸ σχέδιο τοῦς πῆρε.

Πάει 'στὸν Παπποῦ νὰ μείνῃ
μ' ἐνὸς χρόνου ξηνοιασῆ,
καὶ τὸν Στόλο τὸν ἀρίνι
σὶ μὴν ἄερ' ἀπειλισμῆ.

Πλὴν εἰς ὅσους ἐρωτήσουν γιὰ τὸν Στόλο μας μὴ ζῆλο
νὰ τοὺς 'πῆ καὶ γιὰ τὴ Σκιαθὸ, νὰ τοὺς 'πῆ καὶ γιὰ τὴ Μήλο,
νὰ τοὺς 'πῆ καὶ γιὰ τορπίλαις, ποῦ ἔβραθῆκαν ἀδείμαναίς,
κι' ἀναφεῖ μὴ συζητήσεῖς κάθε πρῶτος καφρανεῖς.

Μὴν ξεχώσῃ ν' ἀναφέρῃ καὶ τῆς Πρέβεζας τὰ κάστρα,
ποῦ φουσούσαν σοροκαδῆς καὶ μὰς ἔκαναν χαλάστρα,
κι' ἔτσι 'πῆγε τοῦ κακοῦ
τόσο πατιρντι τειροῦτη,
καὶ τὰ γκράτ τοῦ Ναυτικοῦ
ἔιχαν κυνηγιῶ μπαροῦτι.

Μὴν ξεχώσῃ ν' ἀναφέρῃ
καὶ τοὺς ἀθλοὺς τοῦς λουπῆς,
ποῦ καθίνας μας τοὺς ξέρεῖ,
νὰ σαστίσῃ κι' ὁ Παπποῦς.

Φεύγει τὸ παιδί τοῦ Στόλου πικραμένο γιὰ τὰ ξένα...
σταματῶ 'στὸ περιγιάλι μὴ τὰ μάτμα βουρκομῆνα,
καὶ κυττάζω μὴ βαρκοῦλα, ποῦ πετῆ μὴς 'στὸ γιάλο...
φεύγει τὸ παιδί τοῦ Στόλου... Πρίγκηπά μας 'στὸ καλὸ.

Ὁ Σουλτάνος ὁ πολὺς
κι' ὁ Τζουτζῆς ὁ Φαδουλῆς.

Φ.— Μερχαμετλού καὶ σεφκατλού, σὶ χαϊρετῶ, Γαζῆ,
καὶ πῶς ἰδέρμη, Πατισῶ, ἀγικαλανιζῆ,
κοντολογῆ, Σουλτάν Χαμίτ, ποντάρηχ σου φιλω,
τίλειος κούβινα; 'μὴλησα... ντὲν τίλεις; ντὲν 'μῆλω.
'Ὅ, τι μοῦ πῆς μπάς εὐστουνέ, κεραβὶ μου τὰ κλίνω,